

לקח מהפרשה,

י'ראה אותו וחי' (כא' ט')

ר' משה שרר זצ"ל - יו"ר אגודת ישראל באמריקה – נתקף פעם בימי ילדותו במחלה מסוכנת מאוד, ואמו שהייתה מחסידי קרלין, שלחה פתקה לאדמו"ר ר' אברהם אלימלך מקרלין הי"ד שיתפלל עבורו שיבריא. תשובת הרבי הייתה: 'תדליקי בכל ערב שבת קודש נר נוסף עד שיבריא'. האימא עשתה כהוראת הרבי עד שהגיעה ל-18 נרות (חי"י) ואז הבריא הילד. לאחר תקופה נוספת חלה הילד שנית. הלכה אמו לרופא שרשם לה מרשם לתרופה. העניות בבית הייתה גדולה, מפני שהאב שסירב לעבוד בשבת פוטר מעבודתו, ולא הייתה להם כל הכנסה. עתה כשנאלצה האם לקנות תרופה, חיפשה בכל הבית סכום כסף לרכישה, ואחרי חיפושים רבים נמצא סכום כסף קטן שהספיק בדיוק לתרופה. האם פתחה במרוצה לבית המרקחת. בעל הבית לא היה, ואחד העובדים הזוטרים נתן לה את בקבוק התרופה. עם הבקבוק ביד רצה מהר הביתה. כשהגיעה לחדר המדרגות מעדה לפתע, והבקבוק נפל מידה ונשבר. חלישות הדעת תקפה אותה, וכשהיא בוכה מאין הפוגות חזרה לבית המרקחת עם שברי הבקבוק. בדיוק אז הגיע בעל הבית לבית המרקחת. זעקה האם לפניו: 'ראה קניתי בקבוק זה בפרוטות האחרונות שהיו ברשותי, ועתה הוא נשבר! אין לי כסף לקנות בקבוק חדש... אנא רחם עלי ותן לי בקבוק אחר וכשירווח לי – אשלם את מחיר התרופה...' לקח מנהל בית המרקחת את הבקבוק מידה של האימא, הריחו, והחוויר כסיד... 'גבירתי נעשה לך נס! העובד שלי טעה ונתן לך חומר אחר לגמרי, שאם בנך היה שותה אותו היה מת במקום...' (עלינו לשבח)

ליראת שמים: ליהונתן בן שלום

פינת ההלכה

הלכות טיולים וטיסות

אכילה במסעדות ובתי מלון

א: אכילה במסעדות ובתי מלון אפשרית רק כשיש להם הכשר.

ב: לפני שיוצאים לטיול צריך לוודא שיש הכשר למלון ולמסעדות שאוכלים בהם.

ג: למנהג האשכנזים כדי שאוכל לא ייאסר כבישולי גויים, מספיק שיהודי ידליק את האש.

ד: לדעת השולחן ערוך - וכך פוסקים הספרדים - צריך שיהודי יעשה פעולה בבישול, ולא מספיק שידליק את האש.
ה: גם במקום שיש הכשר, צריך לוודא שהוא מתאים גם לספרדים, ואין בעיה של בישולי גויים במטבח. ניתן לדעת זאת בשיחה עם המשגיח.

ו: אין לאכול במסעדה או מלון ללא הכשר! אם חוששים שאין מלון או מסעדה כזו במסלול הטיול צריך לדאוג לאוכל כשר באופן פרטי. הדרך הטובה ביותר לקחת אוכל כשר מהארץ.

ז: במסעדות או בתי מלון שאינם כשרים יש בדרך כלל בעיות כשרות חמורות בכל מוצרי המזון, אי אפשר לאכול שם לחם שום תבשיל מבושל גם בגלל בעיות כשרות המוצרים וגם בגלל בישולי גויים. אי אפשר לאכול שם אפילו סלט ירקות, בגלל שמוסיפים בהם פירות ים האסורים באכילה.

ח: מי שנמצא כבר בטיול בחוץ לארץ ואין לו אוכל כשר, יכול לקנות ביצים, ולבשל אותם בעצמו, (במחבת שקונים ומטבילים), כמו כן יכול לאכול ירקות ופירות טריים, ולשתות מים מינרלים.

מוצרי חלב ללא הכשר.

א: חלב שנחלב על ידי גוי ולא היה יהודי במקום בשעת החליבה אסור בשתייה. חלב זה נקרא: 'חלב גוי'.

ב: חלב גוי אוסר גם את הכלים שבושל בהם כמו כל אוכל שאינו כשר לאכילה.

בעד ונגד ריטלין / חלק ג'

יש טוענים שמי שלוקח ריטלין יש עליו סטיגמה שלילית. אני טוענת בדיוק ההיפך, שמי שצריך ולא לוקח, בדרך כלל: לא מסוגל להקשיב, משעמם לו, והוא מתחיל להפריע, כתוצאה מכך נזרק מהכיתה החוצה, מוצא שם חברים שליליים, ואז באמת יש לו סטיגמה שלילית. מחקר מעניין בן 16 שנה של מעקב אחרי שתי קבוצות ילדים, שאחת טופלה בריטלין והאחרת לא, העלה כי מקרב הקבוצה שלא טופלה נשרו מהלימודים 25% ולא סיימו את חוק לימודי התיכון. ואילו בקבוצת נוטלי הריטלין אחוז הנושרים היה רק 2%. זכרו שילדים אלו מוכשרים מוצלחים וחכמים לעיתים יותר מהנורמה, אם ניתן להם ריטלין הם יגיעו רחוק ואם לא ניתן להם לא יצליחו לממש את הפוטנציאל שלהם. **הצלחת אברהם בן בלוריה**

סיפור לשבת

היא מאירת עינינו

זה היה בשנת תרס"ז. לבית-הכנסת 'תפארת ישראל' בירושלים נכנס הצדיק רבי ד"ר הורודונר ובידו בקבוק יין-שרף ועוגה. בחגיגות העמידם על השלחן והזמין את צבור המתפללים לברך 'מזונותי ולהרים פוסית לחיים'. מתפללי בית-הכנסת תמחו לפשר הענין. הם הבינו שכל הנראה ארע לו מארע משמח והמתינו שיספר על סבת השמחה. ואמנם, לאחר כמה לגימות מלוות אחולי 'לחיים', נפתח פיו של רבי ד"ר. ובכן, ספר, הענין קשור בן-אחינו, שמואל, שאביו, שלחו אליו כדי שיגדל בביתו. הנער נחן בכשרונות מעלים ובגנפוש עדינה ואביו האמין כי המקום הטוב ביותר לפתוח אישיותו הוא בין חומות הישוב בעיר-הקדש. שמואל הגיע לבית רבי ד"ר ללפני כשבע שנים, בהיותו בן שמונה, והוא גדלו במסירות כאלו היה בנו-שלו. ואמנם, זה לא הכזיב. הוא נעשה לנער שכל רואיו נתברכו בו. התמדתו העצומה בתורה וכן מדותיו הנאצלות היו לשם-דבר. לפני כמה שבועות ארע אסון. שמואל אבד את מאור עיניו. בחדשים שקדמו לכך נחלשה בהדרגה ראייתו. הוא והסובבים אותו הרבו להתפלל לה' שינפא את עיניו, אבל המצב הלך והדרדר עד אבדנה המחלט של הראיה. הדבר קרה בבקר אחד, בעודו שוקד על תלמודו. נפשו של הנער נשברה. בעקר הצטער על ששוב לא יוכל להגות בתורה. הוא החל מסתגר וסימנים של מצוקה נפרו עליו. רבי ד"ר חשב כיצד לעזר לנער והחליט להוציאו לתקופה מסוימת למקום אחר. החלפת האויר והאורה, תיטיב עמו. הוא שוחח עם ד"ר, ר' שמעון הויזמן, מראשי עסקי הישוב היהודי בחברון, וזה נאות לארח את הנער בביתו. שמואל נסע לחברון והדבר הקל עליו מעט. באותה תקופה, פרח הישוב היהודי בחברון. הוא הנהג על-ידי שני גדולי ישראל, הגאון רבי חזקיה מדיני (בעל 'שישי חמד'), רבה הספרדי של העיר, והגאון החסיד רבי שמעון-מנשה חייקין, הרב האשכנזי. שני אלה נהגו לערוך יחדו מדי לילה תקווה-חצות במערת-המכפלה. צרתו של הנער שמואל נגעה עמק ללבו של ר' שמעון, שחפש דרכים לסייע לו. ערב אחד הגה רעיון נועז. לאחר ששקל את צעדיו היטב, המתין לרדת הלילה. כמחצית השעה לפני חצות הלילה הקים את שמואל ממטתו השנים לצאו מביתם לכיוון חצר ביתו של הרב חייקין, והמתינו. פתאום נראו שני הרבנים קרבים ובאים. כשהגיעו קרוב אליהם, הניח ר' שמעון את הנער ביניהם והסתלק... עד מהרה קלטו הרבנים את הענין. הם הבחינו בעורונו של הנער והבינו כי הוא זקוק לישועה. הם נטלוהו בחבה עמם, וכשהוא צועד לצדם החלו לחקרו על נסבות התעוררותו. כשהנער תאר את רגע התעוררותו, התנער לפתע הרב מדיני: "אולי תוכל להזכר במלים האחרונות שראו עיניך קדם שנתעוררו?" שאל. "ודאי! זוכר אני היטב!", השיב שמואל. "היו אלה דברי הגמרא במסכת חלין (לו, א): 'אנו על מי נסמך, בואו ונסמך על דברי רבי שמעון' (בר-יוחאי). 'אם כן', נענו שני הרבנים כאחד, "הרי יש לך על מי לסמך. על התנא רבי שמעון בר-יוחאי. סע לקברו, בקש ממנו רפואה, ולה' הישועה". למחרת שב שמואל לירושלים ועוד באותו יום יצאו הוא ורבי ד"ר למירוץ. כבר בכניסתם לאזור הציון הקדוש התמלאו הרגשה חדשה של בטחון ותקווה. בהגיעם לציון אחזה בהם התרגשות רבה. בכיו המיסר של שמואל קרע לבבות. בגימם הבאים לא זזו ממקום הקבר. הם עסקו בתורה ובתפלה, כשהם מיחלים לנס שיתרחש. הדבר קרה לאחר שבוע של שהיה במקום. בעוד רבי ד"ר מקריא מתוך הגמרא ומבאר את הדברים לנער העור, פרץ לפתע שמואל בקריאה נרגשת: "דוד! אני רואה משהו, אני רואה את צלליך!" התרגשותו של רבי ד"ר גאתה, אך מהר לכובשה, כדי להרגיע את הנער מסערת רוחו. מיום ליום התחזק והלך מאור עיניו של שמואל, עד שפעבר שלשה-עשר ימים חזר לראות כבראשונה. באותה שעה היו רק שניהם במקום, הם יצאו ברקוד סוער של התרגשות והודיה לה'. מבלי משים פרץ מפי רבי ד"ר הפזמון שאותו נהוג לשיר ביום הלולת התנא: "תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, רבן שמעון בר-יוחאי..."

("תורתך שעשועי")